

DE WAAN

DE WAARHEID TER PLAATSE

Kunstenarscollectief de Spullenmannen onderzoekt de media. De wereld is groot. De wereld is onduidelijk. Maar gelukkig zijn er kranten, televisie en internet. Die beschrijven de wereld. Alleen is het nooit het hele verhaal. De Waan is eerlijk over haar beperkingen. Alle stappen die de redactie zet zijn te controleren. U kunt zelf achterhalen waar het mis ging. U bevindt zich hier. De Waan brengt u de wereld.

HET NIEUWS VAN TWEE KANTEN

De Waan streeft objectieve verslaggeving na en laat daarom in dit nummer verschillende kanten zien van exact hetzelfde nieuws. Het voordeel is dat u beter inzicht krijgt in de wereld om u heen, het nadeel is dat er nogal wat papier verspild wordt. Uw reactie hierop (zowel positief als negatief) verwelkomen wij graag in ons redactiekantoor, pal tegenover de Hermes Shop, naast de Sushibar, schuin tegenover de Burger King, of bij AH To Go.

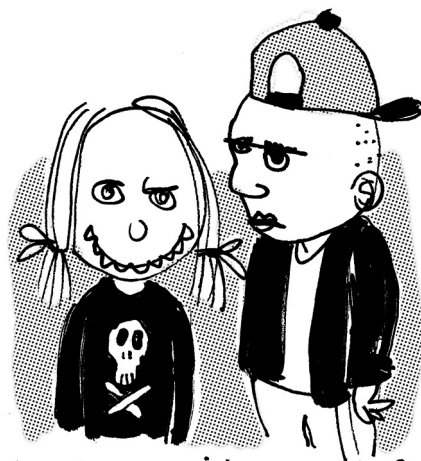
KINDEREN NIET MEER LIEF

Mevr. Ria van Mill vertelt dat in de wijk Vaartbroek in Woensel een dame van 92 jaar in elkaar is geslagen door kinderen van 10 en 11 jaar. Alice, in de Albert Heijn van het station aan het winkelen met haar twee kinderen Lia (9) en Jake (6), beaamt dat de kinderen van tegenwoordig niet meer lief zijn. 'Mijn ouders wonen in een hoekhuis dat grenst aan een speeltuintje. Ze worden zeer regelmatig gepest. Als de ramen net schoon zijn, bespugen ze de boel weer, of nog erger, ze besmeren het met poep. Ze lokken gewoon reacties uit, omdat ze toch wel weten dat die oude mensen ze niet kunnen pakken. En ze

kunnen er heel weinig tegen doen. De politie rijdt wel vaker langs, maar op heterdaad betrappen lukt bijna nooit. En als dat al eens gebeurt, geloven ouders niet dat hun kind zoiets kan doen. Ik heb maar gezegd dat ze beter kunnen verhuizen. We weten niet wat we er anders tegen moeten doen.'

Haar eigen zoontje heeft op het schoolplein wel eens met geweld te maken gehad, "maar hij komt ook thuis met woorden als 'kutwijf' en 'houd je bek'. Die woorden gebruiken wij thuis echt niet. Dat leren ze op school."

Mevr. Van Mill vertelt dat ze zelf ook een keer thuis is overvallen om 22.45 uur. Dit waren geen kinderen, maar een vader van 31 met 4 kinderen, zonder woon- en verblijfplaats en een 19-jarige jongen. "Ik had de achterdeur opengelaten. Toen ik iets hoorde, dacht ik dat het de buurvrouw was, maar voor ik het wist, lag ik op de grond en moest ik onder bedreiging mijn pincode geven. Door camera-opnames bij de Rabobank zijn ze uiteindelijk wel gepakt." Mevr. Van Mill blijft sindsdien echter gewoon op pad gaan. "Anders durf ik straks helemaal niet meer uit huis." Gevraagd naar haar tip om 'de angst tegen te gaan' zegt ze "Probeer hulp te zoeken".

kinderen niet meer lief.

MIJN KIND DOET ZOIETS NIET

"Wat? Heeft mijn kind iemand gepest? Mevrouw, het zijn toch maar kinderen. Elk kind maakt wel eens een grapje. Het is gewoon kattenkwaad, dat is het." Uw verslaggeefster ging op pad en vroeg

reizigers in het station Eindhoven of zij ook denken dat hun kind nooit vervelende dingen doet. En hoe zij met beschuldigingen om zouden gaan.

"Ik geloof niet dat mijn kinderen ooit tegen me gelogen hebben", zegt een oma die op pad is met haar kleindochter om een muts te kopen. "Ik zou ze wel vragen wat er aan de hand is, maar ze zeker niet meteen beschuldigen. Waarschuwen zou ik ze ook; over welk effect pesten heeft op anderen, en misschien ook wel voor de straf die hen te wachten staat, als het echt waar blijkt te zijn. Want ik heb daarvoor natuurlijk wel bewijzen nodig!"

"Mijn zoon is een keer beschuldigd van pesten. In eerste instantie was ik boos op hem, maar in tweede instantie heb ik het uitgezocht. Het bleek dat de moeder van het gepeste jongetje, zelf nogal gevoelig reageerde op een klacht van haar zoontje. Als iemand eens iets vervelends zegt, is dat nog niet meteen pesten. Ouders van tegenwoordig zijn soms erger dan de kinderen." Een andere oma zegt dat ze er zeker achteraan zou gaan om te weten waarom ze het gedaan hebben. "Maar wij wonen in een dorp. Daar gebeuren dit soort dingen veel minder dan in de grote stad." Op station Eindhoven zijn verder geen kinderen te vinden die willen bekennen dat ze af en toe wel eens iemand pesten.

ERECTIESTOPPER IN ETEN

Resayi kan de vernedering die hij heeft ondergaan nog maar amper bevatten. Hij heeft als Turkse Belg zijn dienstplicht afgekocht. Dat betekent dat hij i.p.v. 15 maanden slechts 21 dagen hoeft te dienen. Het kostte hem niet alleen €5200, maar werd bovendien de meest zinloze vernedering uit z'n leven. Hij vergelijkt het met een gevangenis, maar dan zonder rust. "Om 4:30 opstaan, en tot 23:00 in de benen: Marcheren, in de houding staan, de meest stompzinnige dingen. Soms lieten ze je 5 uur aan één stuk in de regen staan." Resayi is er ziek van geworden: "Er waren 6 wc's per 600 man. In totaal kwamen op de basis zo'n 6000 Turken uit alle windstreken dus ga maar na wat voor ziektekiemen bij elkaar komen. Ze lieten het eten soms staan tot er wormen in

zaten, voor je het op je bord kreeg." Wie er wat van zegt of zich ziek meldt kan rekenen op strafmaatregelen. In het ergste geval wordt de diensttijd in z'n geheel niet afgetekend. Resayi: "Dat betekent dat je wanneer je Turkije ooit nog in wilt, je bij de grens wordt opgepakt en alsnog 15 maanden moet dienen." Gevraagd naar de reden van deze 'dienstplicht' zegt hij: "Frustratie bij de legerleiding. Het leger heeft nu nog absolute macht, maar er is steeds meer politieke druk om dat aan banden te leggen." Pikant detail: "Je krijgt 3 spuiten in je arm, waaronder één die ervoor zorgt dat je geen erecties meer kunt krijgen. Ze stoppen dat ook in het eten." Resayi denkt erover om z'n verhaal op een forum op internet zetten om z'n landgenoten te waarschuwen deze regeling niet te gebruiken. "Word Nederlander of Belg of niet, maar laat je niets wijsmaken over de verkorte Turkse diensttijd".

LEGER TURKIJE VERNEDERT

Op de Turkse legerbasis 58" inci Piyade Eçilim Alay Komutanlığı worden Turkse expats stelselmatig vernederd. Er bestaat een regeling waarbij de dienstplicht, die normaal 15 maanden duurt, kan worden ingekort tot 3 weken. Veel overzeese Turken maken gebruik van deze regeling, die tussen €5200 en €7500 kost. Bij aankomst echter krijgen de rekruten 3 injecties toegediend, waaronder een anti-erectiemiddel. Daarna bestaan de dagen uit zware lichamelijke belasting zonder rust, tot 18 uur per dag. Slechte hygiënische omstandigheden zorgen er bovendien voor dat velen hun diensttijd ziek weer verlaten. Aangezien geen krijgsvaardigheden worden aangeleerd en het leger deze mannen niet kan oproepen als reservist lijkt deze 'dienstplicht' louter vernedering tot doel te hebben.

ANDER NIEUWS

Nikky en Ricardo vertellen ander nieuws uit Turkije, Nikky heeft met veel succes een buikdanscursus gevolgd, Ricardo met veel minder succes. De bussen zijn er heel goedkoop en fietsen doe je op de stoep.

OPVANG TIENERMOEDERS GOED

"Een slimme meid begint op tijd" is de bekende leus. Dus: krijg je eerste kind op je 18de en op je 19ste de tweede. De Waan sprak met zo'n slimme meid Sabine uit Eindhoven, tienermoeder van twee kinderen. Zij is bezig met een boek over haar leven, zodat zij haar zoon en dochter te zijner tijd goed kan voorlichten. Sabine: "Ik zou graag zien dat de voorlichting en opvang van tienermoeders beter wordt, zeker nu jongeren steeds vroeger beginnen met seks. Maar er moet niet alleen gesproken worden over beschermde seks, maar juist ook wat het betekent om tienermoeder te zijn. Nu hoor je steeds heel negatieve verhalen, terwijl er ook veel positieve kanten zijn aan het tienermoederschap. De overheid zou daar veel meer in moeten investeren."

Sabine kwam met haar tweede kind in een tienermoederproject terecht en daar zit je met meerdere tienermoeders in een huis. Ook hoeft Sabine niet te werken, want geld krijgt ze van de staat. "Vijftig euro per week voor de boodschappen," vertelt ze. Ze heeft zelfs geld over om naar het zwembad te gaan. "Het wordt een drukke maar leuke dag," besluit ze, voordat ze met haar twee kinderen de stationshal verlaat.

OPVANG TIENERMOEDERS KAN VEEL BETER

Op je 18de in verwachting raken. En op je 19ste een tweede kind krijgen. Je zal het maar zijn: tienermoeder. De Waan sprak met de Eindhovense Sabine, tienermoeder van twee kinderen.

"Jongeren beginnen steeds vroeger met seks," vertelt Sabine, "Daarom ben ik bezig met een boek over mijn leven, zodat ik mijn zoon en dochter straks goed kan voorlichten. Nu gebeurt dat echt niet goed. Op scholen zouden ze al veel eerder moeten beginnen, niet alleen over beschermde seks, maar juist ook wat het betekent om tienermoeder te zijn."

De situatie is namelijk verre van ideaal: "Ik had geluk en ben met mijn eerste kind veel geholpen door mijn ouders, maar bij mijn tweede kind kwam ik in een tienermoederproject terecht. Dan zit je ineens met meerdere tienermoeders in een huis." Dat is bijzonder lastig, geeft Sabine

aan. "Je mixt verschillende gezinnen en dat werkt niet altijd". Ze vertelt dat ze op het moment niet werkt en moet rondkomen van een minimum. Naar eigen zeggen heeft ze elke week voor de boodschappen slechts 50 euro te besteden. Beide kinderen zijn niet helemaal gezond, maar om hen toch wat aan sport te laten doen, heeft ze geld gespaard om samen naar het zwembad te gaan. Ook het gezin van een tienermoeder verdient zo nu en dan een vrolijke dag.

REIZEN DRAMA VOOR OUDEREN

Uit meerdere gesprekken blijkt dat Eindhoven er een hardvochtig beleid op na houdt als het gaat om zijn bejaarde inwoners. Het reizen wordt hen op alle fronten onmogelijk gemaakt. Dieptepunt hierin is het sluiten van de personenliften. De bejaarde mevrouw Spoor: "Ik zou niet weten hoe ik mijn koffers het perron op krijg." Station Den Bosch noemt zij als voorbeeld van hoe het veel beter kan. Ook klaagt zij dat de vertrektijden van de bussen zo abominabel zijn afgestemd op het treinverkeer, dat zij altijd een half uur moet wachten. "Sportieve twintiger halen het zonder moeite, maar de 60-plusser mist keer op keer de bus." Het is een verhaal dat de 80-jarige mevrouw Smits gretig bevestigt.

Dat wachten vindt bovendien plaats in de kou: "Nergens in de hal zijn stoelen of banken," klaagt een Canadese dame, "En dan laten ze de deuren ook nog eens wagenwijd openstaan." Alsof dat allemaal nog niet genoeg is, valt er ook niet meer op een normale manier aan een kaartje te komen. "Overal staan grote computers, nergens zijn meer loketten!" weet een oudere heer, "Ze kunnen toch niet verwachten dat wij die computers begrijpen?" De dame uit Canada heeft de loketten wel degelijk gevonden: "Het kost je potdorie € 3,50 om een kaartje te laten printen. Het lijkt wel alsof ze niet willen dat wij reizen."

EINDHOVEN HOUDT VAN BEJAARD

Uit meerdere gesprekken blijkt dat Eindhoven zo'n warme band heeft met zijn bejaarde inwoners, dat men hen liever niet ziet vertrekken. Om dit te bereiken heeft men indrukwekkend ontmoedigingsbeleid bedacht. Zo zijn de vrij toegankelijke liften afgeschaft, zodat ouderen de stad niet meer kunnen ontvluchten met zware bagage. Ook zijn de vertrektijden van de bussen zo afgestemd dat jongeren zonder moeite direct van de trein naar de bus kunnen overstappen, maar de 60-plussers altijd minimaal een half uur moeten wachten.

De voor de hand liggende derde stap van dat ontmoedigingsbeleid is het verwijderen van banken en stoelen uit de stationshal, zodat oude mensen niet meer zittend kunnen wachten. Ten vierde laat men de deuren wagenwijd openstaan, zodat de kou keihard de botten in trekt.

Het hierboven geschetste ontmoedigingsbeleid richt zich nog slechts op het busreizen ook het treinreizen wordt succesvol ontmoedigt: zo zijn de loketten goed verstopt en staan er her en der afschrikwekkende kaartautomaten, die zo geprogrammeerd zijn dat ouderen er niets van begrijpen. Advies vragen aan een beambte van de NS kost geld, dus dat laten de bejaarden ook wel uit hun hoofd. Zo bereikt Eindhoven dat de ouderen lekker in deze prachtige stad blijven. Heel anders dan Den Bosch, waar het een komen en gaan is van bejaarden. Eindhoven vindt echter: ouderen horen erbij.

GEKLEURDE OBSERVATIE

Plaats: De Waan in Eindhoven

100 voorbijgangers

80% gaat met de bus

15% spreekt geen Nederlands en wil De Waan niet lezen

Conclusie: Buspassagiers in Eindhoven zijn arme slecht opgeleide buitenlanders

Plaats: De Waan in Eindhoven

100 voorbijgangers

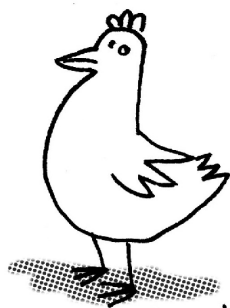
80% gaat met de bus

15% spreekt geen Nederlands en wil De Waan niet lezen

Conclusie: Het toerisme bloeit als nooit te voren in Eindhoven

70% KANS OP EEN GOEDE TOEKOMST

Volgens Houssein uit Ethiopië bestaat dit moment alleen maar uit ellende, veroorzaakt door de grote economische crisis. Zijn hele leven draait op dit moment om het ontbrekende werk. "Zonder werk is het geen leven. Ik ga elke ochtend naar het uitzendbureau, niets, al langer dan een maand." In 1989 kwam Houssein als vluchteling naar Nederland, woonde in Uden en in Eindhoven, het was prima. Eindhoven werd zijn grote liefde maar daarnaast eisten en eisen ook vrouwen hun tol. Hij vertrok naar Engeland om daar te trouwen, 12 jaar te wonen, in de beveiliging te werken en te scheiden. Nu is hij terug in Eindhoven maar de situatie is heel moeilijk. "Terug naar Engeland? Nee, in Engeland is de sfeer nog vijandiger dan hier." Gloort er dan helemaal geen hoop? "Jawel, ik ga straks naar een Turks bedrijf dat kippen verwerkt. Als het mij lukt om daar een baan te krijgen, dan kan ik 4 nachten in de week 5 uur werken en per nacht 140 euro verdienen." En dan? "Dan kan ik trouwen met Rahima, een mooi meisje uit Saudi-Arabië." Hoe is het hem gelukt om haar te leren kennen? "Haar zus woont in Eindhoven en is een vriend van mij en ik vroeg haar of zij misschien nog zusjes had." Heeft hij haar nog nooit gezien? "Jawel," hij laat op zijn telefoon een foto zien van een vrouw, ik zie vooral haar neus, een beetje van haar mond en ogen. "En we bellen vaak." Hoe hoopvol kijkt hij naar de toekomst? "Als ik kan werken voor dat Turkse bedrijf dan kan ik trouwen met Rahima. Ik heb veel vrienden hier, ik wil graag in Eindhoven blijven, zij

uitgehuwelijkte kip.

wil graag naar Eindhoven komen. Ik schat de kans op 70% dat het lukt met dat kippenbaantje."

PROTEST TEGEN DE TOEKOMST

Het was haar eerste keer demonstreren, vertelt Jade, maar het liep uit op een teleurstelling. "Ik vond het een beetje suf," aldus de studente Beeldende Vorming. "De geluidsinstallatie was slecht en de toespraken vielen tegen. Ik dacht: doe het dan niet."

De demonstratie was gericht tegen de

toekomst, aangezien het kabinet Rutte/Verhagen/Wilders van plan is te bezuinigen op alles wat het leven mooier maakt. "Ze willen dat kunst wordt gefinancierd door particulieren, maar ik heb er een hard hoofd in dat mensen hun portemonnee trekken. Ik zou dat zelf wel doen als ik voldoende geld had, maar in de kunstwereld gaat helaas niet zover komen dat ik ooit rijk zal zijn."

TIJD KWIJT

Op mysterieuze wijze zijn de reizigers van de vroege vlucht van Antalya naar Schiphol van zaterdag 15 oktober 1 uur van hun tijd kwijt geraakt. De vlucht van 3 uur duurde op die dag 4 uur. Er kwam geen enkel uitleg. Ricardo en Nikky vermoeden dat het vliegtuig in Turkije wat omwegen gemaakt zal hebben. "Ook op Schiphol wilde het niet direct landen, eerst nog een extra rondje."

COLOFON:

De Waan wordt ter plekke geschreven en gedrukt door een wisselende redactie. Aan deze editie werkten mee: Elise de Bres, Bernhard Christiansen, Daniel Hentschel, Karin Horst, Oscar Kocken, Jan van der Smissen en Harmen Zijp.

www.dewaan.nl